

ความประเสริฐของอัลกุรอาน

[ภาษาไทย]

فضائل القرآن الكريم

[اللغة التایلندية]

มุหัมมัด อิบรอฮีม อัต-ตุวัยญีรีย

محمد بن إبراهيم التويجري

แปล: อันวาสะอู

ترجمة: أنور إسماعيل

{

ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

مراجعة: صافي عثمان

ที่มา: มุคตะศ็อร อัล-ฟีกฮฺ อัล-อิสลามีย

مصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อีร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาดี

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1430 – 2009

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

คุณค่าต่างๆ ของอัลกุรอาน

ความประเสริฐของอัลกุรอาน

1. อัลลอฮ์ทรงมีดำรัสว่า

﴿اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ نَقَشَعُرٌ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٢٣﴾﴾ [الزمر/٢٣].

ความว่า “อัลลอฮ์ได้ทรงประทานคัมภีร์ที่ดียิ่งลงมาเป็นคัมภีร์ คล่องจองกัน กล่าวซ้ำกัน ผิวหนังของบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาจะลุกชันขึ้นเนื่องด้วยได้สยบต่อโองการนั้น แล้วผิวหนังของพวกเขาและหัวใจของพวกเขาจะสงบลงสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ นั่นคือการชี้แนวทางของอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงชี้แนวทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงทาง ดังนั้นสำหรับเขาจะไม่มีผู้ชี้แนวทาง” (อัลซุหม์ร : 23)

2. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾﴾ [الإسراء/٩].

ความว่า “แท้จริง อัลกุรอานนี้ นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขานั้น จะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่” (อัลอิสรอฮ์ : 9)

ความประเสริฐของผู้อ่านอัลกุรอานพร้อมทั้งปฏิบัติตามคำสอนของอัลกุรอาน

จากอบูมูซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«الْمُؤْمِنُ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَالْأُتْرَجَةِ، طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَرِيحُهَا طَيِّبٌ، وَالْمُؤْمِنُ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَالثَّمَرَةِ، طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَلَا رِيحَ لَهَا، وَمَثَلُ الْمُتَنَفِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَالرِّيحَانَةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْمُتَنَفِقِ الَّذِي لَا

يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَالْحُنْظَلَةِ، طَعْمَهَا مُرٌّ أَوْ خَبِيثٌ وَرِيحُهَا مُرٌّ.
متفق عليه.

ความว่า “อุปมาผู้ศรัทธาที่อ่านอัลกุรอานและปฏิบัติตามคำสอนของอัลกุรอาน
อุปมาดังผลส้ม (Citrus) ที่มีรสชาติดีอีกทั้งมีกลิ่นหอม อุปมาผู้ศรัทธาที่ไม่
อ่านอัลกุรอานและปฏิบัติตามอุปมาดังผลอินทผาลัม ที่มีรสชาติดีแต่ไร้กลิ่นหอม
อุปมาคนมูนาฟิก (กลับกลอก) ที่อ่านอัลกุรอาน อุปมาดังใบโหระพา ซึ่งมีกลิ่น
หอมแต่มีรสชาติขม และอุปมาคนมูนาฟิก (กลับกลอก) ที่ไม่อ่านอัลกุรอาน อุปมา
ดังบวบขม ที่มีรสขมและไม่มีการกลืน” (บันทึกโดย อัลบุคอรี: 5059, มุสลิม: 797)

ความประเสริฐของการศึกษาและสอนอัลกุรอาน

จากอุษมาน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า
«خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ». أخرجه البخاري.
ความว่า “ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกท่านคือผู้ที่ศึกษาและทำการสอนอัลกุ
รอาน” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 5027)

ผู้ที่ชำนาญในการอ่านอัลกุรอาน

จากอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่า

«الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ
فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ». متفق عليه.

ความว่า “ผู้ที่ชำนาญในการอ่านอัลกุรอานนั้นจะอยู่ร่วมกับมลาอิกะฮฺ ผู้จด
บันทึกอีกทั้งมีเกียรติ และผู้ที่อ่านอัลกุรอานอย่างตะกุกตะกัก (ไม่คล่อง) แต่เขาก็
พยายามอ่าน เขาจะได้สองผลบุญ” (บันทึกโดย อัลบุคอรี: 4937 , มุสลิม :
798)

ความประเสริฐของการรวมตัวเพื่ออ่านอัลกุรอาน

จากท่านอับู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัม กล่าวว่า

«... وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ، لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ». أخرجہ مسلم.

ความว่า "...และไม่มีกลุ่มบุคคลใดที่รวมตัวในบ้านหลังหนึ่งจากบ้านของอัลลอฮ์ (มัสยิด) แล้วพวกเขาต่างอ่านคัมภีร์ของอัลลอฮ์ (อัลกุรอาน) พร้อมทั้งศึกษาทำความเข้าใจกับคัมภีร์นั้น นอกจากความสงบจะถูกระทานลงมาแก่พวกเขา ความเมตตาของอัลลอฮ์ก็จะถูกแผ่ให้แก่พวกเขา มวลมลาอิกะฮ์จะสยบปีกให้แก่พวกเขา แล้วอัลลอฮ์ก็จะดำรัสถึงพวกเขากับผู้ใกล้ชิดพระองค์ (ด้วยความภาคภูมิใจ) ส่วนคนที่ละเลยต่อการทำดี เขาจะไม่ได้ประโยชน์อะไรเลยจากศักดิ์ศรีและชาติตระกูลของเขา" (บันทึกโดย มุสลิม: 2699)

ความประเสริฐของการทบทวนอัลกุรอาน

จากอบูมุซา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า

«تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَفْصِيًّا مِنَ الْإِبِلِ فِي عُقْلِهَا». متفق عليه

ความว่า "พวกท่านจงทบทวน (เอาใจใส่) กับอัลกุรอานให้มาก ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ผู้ซึ่งชีวิตของมุหัมหมัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ อัลกุรอานนั้นเปรียบยิ่งกว่าอูฐที่ผูกมันไว้เสียอีก" (บันทึกโดย อัลบุคอรี: 5033 , มุสลิม : 791)

ความประเสริฐของการไตร่ตรองในโองการต่างๆของอัลลอฮ์

จากท่านอับดุลลอฮ์ บิน มัสอูด เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม ได้กล่าวแก่ฉันว่า "จงอ่านอัลกุรอานให้ฉันฟังซิ ฉันจึงกล่าวว่า โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ฉันจะอ่านให้ท่านฟังได้อย่างไร ทั้งที่ท่านเป็นผู้ถูกระทานอัลกุรอานลงมา ท่านเราะซูลกล่าวว่า ใช่ ฉันจึงอ่านสุเราะฮ์ อันนิสาฮ์ จนฉันอ่านไปถึงอายะฮ์

﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวว่า เพียงพอแล้ว ฉันจึงหันไปมองยังท่าน

แล้วเห็นน้ำตาได้ไหลออกมาจากสองตาของท่าน” (บันทึกโดย อัลบุคอรี : 5050 , มุสลิม : 800)

ความประเสริฐของผู้ที่ดำรงตนด้วยอัลกุรอาน

จากอับดุลลอฮ์ บิน อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่า

«لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ، فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ
آتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَهُوَ يُنْفِقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ آتَاءَ النَّهَارِ».

متفق عليه

ความว่า “ไม่มีการอิจฉากันนอกจากในสองกรณี คือ บุคคลหนึ่งที่อัลลอฮ์
ประทานความรู้อัลกุรอานให้กับเขาและเขาได้ดำรงตน (ทั้งอ่านและปฏิบัติ
ตามอัลกุรอาน) ทั้งกลางวันและกลางคืน และบุคคลหนึ่งที่อัลลอฮ์ประทาน
ทรัพย์สินแก่เขาและเขาได้บริจาคไปทั้งกลางวันและกลางคืน” (บันทึกโดย อัลบุ
คอรี : 5025 , มุสลิม : 815)

ความประเสริฐของการอ่านอัลกุรอานด้วยเสียงที่ไพเราะ

จากท่านอบู สุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้รับการรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะ
ลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَا أَذِنَ اللَّهُ لِشَيْءٍ مَّا أَذِنَ لِنَبِيِّيَّ يَتَعَنَّي بِالْقُرْآنِ». متفق عليه.

ความว่า “อัลลอฮ์ไม่ทรงอนุญาตใดๆ ในสิ่งที่พระองค์เคยอนุญาตให้กับนบี
เหมือนกับที่ได้อนุญาตให้อ่านอัลกุรอานด้วยเสียงไพเราะเป็นท่วงทำนอง”
(บันทึกโดย อัลบุคอรี : 5024 , มุสลิม : 792)

ความประเสริฐของสุเราะฮ์ อัลฟาติหะฮ์

จากอบูสะอีด บิน อัลมุอัลลา เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ฉันได้กล่าวว่าใช้ท่าเราะฮ์สุลลุลลอฮ์
แท้จริงท่านเคยกล่าวว่า ฉันจะสอนท่านดีใหม่ถึงซูเราะฮ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกุรอาน ท่านนบีกล่าวว่า

«الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي
أُوتِيَتْهُ». أخرجه البخاري.

ความว่า “อัลหัมดุลิลละฮิร็อบบิลอะลามีน (มวลดการสรรเสริญเป็นสิทธิของพระเจ้า
อภิบาลแห่งสากลโลก-หมายถึงสุเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์) คือ เจ็ดโองการที่ถูกกล่าว
ซ้ำบ่อยครั้ง และเป็นอัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่ที่ถูกประทานแก่ฉัน” (บันทึกโดย อัลบุ
คอรีย์ : 5006)

คำสั่งเสียของท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

จากฏ็อบนะฮ์ กล่าวว่า ฉันได้ถามอับดุลลอฮ์ บิน อบีเอาฟา ว่า ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สั่งเสีย (หมายถึงสั่งเสียให้แบ่งเศษหนึ่งส่วนสามจากทรัพย์สินของท่านก่อนเสียชีวิต) ไหม? ท่านตอบว่า ไม่ ฉันกล่าวว่า แล้วทำไมท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงได้สั่งให้ผู้คน กล่าวคำสั่งเสียแต่ท่านเองกลับมิได้สั่งเสีย? ท่านอับดุลลอฮ์ บิน อบีเอาฟา กล่าวว่า ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สั่งเสียด้วยคำภีร์ของอัลลอฮ์แล้ว (คือสั่งเสียให้ทุกคนยึดมั่นกับอัลกุรอาน) (บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ : 5022, มุสลิม: 1634)

ความประเสริฐของการอ่านอัลกุรอาน

1. จากอบู อุมามะฮ์ อัลบาศิรีย์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«اَقْرُؤُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعاً لِأَصْحَابِهِ، اَقْرُؤُوا الزَّهْرَ أَوْ يَنْ
الْبَقْرَةَ وَسُورَةَ آلِ عِمْرَانَ، فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا عَمَّامَتَانِ، أَوْ
كَأَنَّهُمَا غِيَّيْتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ، تُحَاجَّجَانِ عَنْ
أَصْحَابِهِمَا، اَقْرُؤُوا سُورَةَ الْبَقْرَةِ، فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَةٌ، وَتَرْكُهَا حَسْرَةٌ، وَلَا
يَسْتَطِيعُهَا الْبَطَلَةُ». أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

ความว่า “พวกท่านทั้งหลายจงอ่านอัลกุรอาน เพราะอัลกุรอานนั้นจะมาให้ความ
ช่วยเหลือต่อเขาในวันกิยามะฮ์ พวกท่านจงอ่าน อัลซุเราะฮ์อัลบะเกาะะฮ์ คือ ซุ
เราะฮ์อัลบะเกาะะฮ์และซุเราะฮ์อาลิอิมรอน เพราะทั้งสองจะมาในวันกิยา
มะฮ์ดุจดั่งแมงสองก้อนหรือร่มสองคัน หรือประดู่ดั่งนกสองฝูงที่กางปีกปกป้อง
เจ้าของทั้งสองสุเราะฮ์นั้น ท่านทั้งหลายจงอ่านสุเราะฮ์อัลบะเกาะะฮ์ เพราะ
การอ่านมันนั้นเป็นความบะเราะกะฮ์(จำเริญ) การละเลยต่อซุเราะฮ์อัลบะเกาะะฮ์

เราะฮฺ(ไม่อ่าน)ถือว่าขาดทุน และผู้ที่ปลูกเสกคุณไสยไม่อาจชนะสุเราะฮฺอัลบะ
เกาะเราะฮฺได้” (บันทึกโดย มุสลิม : 804)

2. จากอบูฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่่า ท่านเราะฮฺลุลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺอะลยฮิ
วะสัลลัม กล่าวว่่า

«أُيْحِبُّ أَحَدَكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ، أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ
سِمَانٍ؟» قُلْنَا نَعَمْ، قَالَ: «فَثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بِهِنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ
خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ». أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ.

ความว่่า “คนหนึ่งในหมู่พวกท่านจะพอใจไหม หากกลับบ้านแล้วพบอูฐสามตัวที่
อ้วนพี พวกเราตอบว่่าใช่แล้ว (พวกเราพอใจ) ท่านเราะฮฺลุกล่าวว่่า “สามอายะฮฺ
ที่พวกท่านได้อ่านในละหมาดของตนดียิ่งกว่่าอูฐสามตัวที่อ้วนพีเสียอีก” (บันทึก
โดย มุสลิม : 802)

3. จากอับดุลลอฮฺ บิน อัมรฺ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮุมา กล่าวว่่า ท่านเราะฮฺลุลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺ อะ
ลยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่่า

«يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ اقْرَأْ وَارْتَقِ وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرْتِّلُ فِي الدُّنْيَا فَإِنَّ
مَنْزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرُؤُهَا». أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ.

ความว่่า “(ในวันอาคิเราะฮฺ)จะถูกกล่าวแก่ผู้ที่อ่านอัลกุรอานว่่า จงอ่านและจง
เลื่อนขึ้นตามระดับชั้น(ในสวรรค์) และจงอ่านอย่างชัดถ้อยชัดคำดังที่ท่านเคย
อ่านในโลกดุนยามาก่อน เพราะชั้นสวรรค์ที่เจ้าจะได้รับคืออายะฮฺสุดท้ายที่ท่าน
ได้อ่านอัลกุรอานจบ” (หะดีษ หะสัน เศาะฮีหฺ บันทึกโดย อบูดาวูด : 1464 , อัต
ติรมิซียฺ : 2914)